

การมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน The Participation in Local Development Preparation to ASEAN Community

กมลพร กัลยาณมิตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร 2) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมือง จำนวน 110,703 คน (ที่มา: กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย, 2557) และกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมือง และมาติดต่อราชการ ณ เทศบาลเมืองจังหวัดมุกดาหาร ระหว่างวันที่ 1 เมษายน – วันที่ 31 พฤษภาคม 2558 ใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 340 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.96 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร มี 5 ปัจจัย เรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานพัฒนาท้องถิ่น 2) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น 3) การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น 4) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแผนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น และ 5) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร เรียงลำดับความถี่จาก

มากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาลควรวัดให้มีการประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง เทศบาลควรรนำความคิดเห็นที่ประชาชนเสนอไว้และนำไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, ประชาคมอาเซียน

Abstract

The objective of this study were 1) to determine factors affecting the participation in local development preparaion to ASEAN Community in Mueang municipality, Mukdahan province 2) the level of the participation in local development preparaion to ASEAN Community in Mueang municipality, Mukdahan province. This study was a quantitative research. The sample group was 340 people in Mueang municipality, Mukdaharn province. The data collecting instrument was a questionnaire. Statistical data analyses were frequency, percentage, mean, standard deviation, multiple regression.

The results of this study found that there were five factors affecting the participation in local development preparaion to ASEAN Community in Mueang municipality, Mukdahan province at statistically significant level of 0.05 with correlation at the high level as follows: 1) to invite people to participate in local development planning 2) to invite people to participate in local development operation 3) to advertise people to know and understand the local development 4) to invite people to participate in making decision in local development planning 5) to invite people to participate in follow up and evaluate local development performance. Also, the holistic results of this study found that the participation in local development preparaion to ASEAN Community in Mueang municipality, Mukdahan province at the high level. The respondents had additional suggestions about the participate in local development preparation with frequency from high to low respectively, as follows : 1) the respondents had suggestions about the participate in local development in municipality area with frequency from high to low respectively as follows: 1) the municipality should arrange a join meeting at least once a month 2) the municipality should bring people's suggestions to use in local development planning.

Keywords: participation, ASEAN

บทนำ

สะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) (อังกฤษ: Second Thai-Lao Friendship Bridge; ลาว : ຂົວມິດຕະພາບ ຫາຍ-ລາວ II) เป็นสะพานที่เชื่อมต่อกับจังหวัดมุกดาหารของประเทศไทยเข้ากับแขวงสุวรรณเขตในประเทศลาว เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเศรษฐกิจตะวันตกตะวันออก ซึ่งเริ่มจากพม่าผ่าน ไทย ลาวและสิ้นสุดที่เวียดนาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขงของธนาคารการพัฒนาแห่งเอเชีย ซึ่งมีความยาวทั้งหมด 1600 เมตร มีความกว้าง 12 เมตร และมีช่องการจราจร 2 ช่อง มูลค่าการก่อสร้างประมาณ 70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยแหล่งทุนในการก่อสร้างเป็นเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำจากรัฐบาลญี่ปุ่นให้กับรัฐบาลลาว 4011 ล้านดอลลาร์ และให้กับรัฐบาลไทย 4079 ล้านดอลลาร์ ใช้เวลาก่อสร้างตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 (วิกิพีเดีย. สารานุกรมเสรี)

สะพานมิตรภาพ 2 ตั้งอยู่ในเขตบ้านสงเปือย ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศเหนือประมาณ 7 กิโลเมตรโดยข้ามไปลงที่บ้านนาแก เมืองคันทะบูลี ซึ่งอยู่ห่างจากแขวงสะหวันนะเขตไปทางทิศเหนือประมาณ 5 กิโลเมตร เปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2549 สะพานมิตรภาพแห่งนี้ 2 นี้

ถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเส้นทางขนส่งเชื่อมโยงจากตะวันออก คือ เมืองดานัง (เวียดนาม) ต่อมายังมุกดาหาร และผ่านไปยังตะวันตกที่ชายแดนพม่า ที่อำเภอแม่สอดและเมืองเมียวดี และไปสิ้นสุดที่เมืองมะละแหม่งของพม่า สะพานมิตรภาพแห่งนี้จึงเป็นจุดหนึ่งที่มีชาวลาว เวียดนาม และไทย ข้ามไปมาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสามารถใช้เป็นทางท่องเที่ยวทางรถยนต์จากไทยข้ามไปถึงเวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่สวยงามมากแห่งหนึ่งของเวียดนาม ซึ่งสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 นี้ จะเชื่อมโยงประเทศลุ่มน้ำโขงรวมถึงสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ให้ใกล้ชิดกันและมีเอกภาพมากขึ้น ดังนั้น การเปิดประชาคมอาเซียนที่ประเทศไทย เวียดนาม และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต่างก็เป็นประเทศสมาชิกของอาเซียนด้วย และจากการที่รัฐบาลได้จัดตั้งจังหวัดมุกดาหารเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและเป็นจังหวัดที่ติดชายแดน และเป็นประตูสู่อินโดจีน (เดลินิวส์ออนไลน์. ออนไลน์) ทำให้เทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อรองรับการรวมเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ซึ่งเป็นวันบรรลุเป้าหมายการเป็นประชาคมอาเซียนตามที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 21 ได้ตกลงร่วมกัน (สำนักหอสมุด. มหาวิทยาลัยบูรพา)

เนื่องจากเทศบาลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร เป็นพื้นที่ที่ตั้งของสะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) ซึ่งเป็นเส้นทางสำคัญเปรียบเสมือนประตูสู่อาเซียน จึงทำให้เทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร ที่เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการกระจายอำนาจ (decentralization) จากส่วนกลางมาสู่ท้องถิ่น ตามแนวคิดที่ต้องการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง โดยให้โอกาสประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมคิดค้นสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมในการคิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา การตัดสินใจเลือกแนวทางการวางแผนการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการมีส่วนร่วมปฏิบัติในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ที่จัดตั้งขึ้นตลอดจนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว ซึ่งการมีส่วนร่วมในลักษณะดังกล่าว เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ประชาชนได้รับจากการลงมือกระทำกิจกรรม โดยเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และทำให้ทราบถึงวิธีที่จะจัดการกับปัญหาของตนเอง และชุมชนได้อย่างถูกต้อง และทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนั้นยังช่วยให้ประชาชนเกิดการคิดเป็น ทำเป็น และมีความรู้สึกว่าการกิจกรรมเหล่านั้น พวกตนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของโครงการอย่างแท้จริง โดยที่รัฐได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วน

ร่วมในกิจกรรมการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างเต็มที่

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหัวใจของการปกครองแบบประชาธิปไตย จากการศึกษาที่ประเทศไทยมีการพัฒนาระบบประชาธิปไตย และมีช่องทางให้ประชาชนมีโอกาสในการมีส่วนร่วมมากขึ้น ไม่ที่จะเป็นการเลือกตั้งและวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่นำเอาแนวคิดธรรมาภิบาลมาใช้ มีส่วนส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหลักสากลที่อารยะประเทศให้ความสำคัญ ภาครัฐจะเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้นตอบสนองต่อความต้องการสังคมส่วนรวม และเกิดประโยชน์ต่อสังคมสูงสุด มีความรับผิดชอบ มีประสิทธิผล และประสิทธิภาพด้วย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 และในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ต่างให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ

กำหนดนโยบายสาธารณะ การตัดสินใจทางการเมืองรวมถึงการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในทุกระดับ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมของประชาชนทำให้ภาครัฐต้องมุ่งแสวงหารูปแบบการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนเกิดการรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง โดยให้ประชาชนได้ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินกิจกรรม และร่วมติดตามตรวจสอบ มีลักษณะการดำเนินงานทั้งในรูปแบบบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคมและองค์การอาสาสมัครในรูปแบบต่างๆ ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้ (ไพรัตน์ เตชะรินทร์, 2527: 6-21)

ดังนั้น เทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร เป็นพื้นที่ท้องถิ่นที่ต้องมีการพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในท้องถิ่นด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนจากทุกสารทิศทั้งในประเทศและต่างประเทศมาใช้สะพานมิตรภาพ 2 ข้ามแดนไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาวและประเทศเวียดนาม อันจะนำมาซึ่งความเติบโตทางเศรษฐกิจให้แก่จังหวัดมุกดาหาร จึงต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างทันเวลา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร

2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 110,703 คน (ที่มา: กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย, 2550) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลเมือง และมาติดต่อราชการ ณ เทศบาลเมือง มุกดาหาร ระหว่างวันที่ 1 เมษายน - 31 พฤษภาคม 2558 ใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 340 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1) **ตัวแปรต้น** คือ ภูมิหลังของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ต่อเดือน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น, การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานพัฒนาท้องถิ่น, การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแผนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น, การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น, การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น

2) ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดมุกดาหาร ประกอบด้วย 1) การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น 2) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานพัฒนาท้องถิ่น 3) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแผนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น 4) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น 5) การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของลิเกอ์ท (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานพัฒนาท้องถิ่น (R=.836)

2. การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น(R=.834)

3. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น (R=.830)

4. การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแผนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น(R=.824)

5. การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น(R=.804)

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 60.9 อายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 81.2 อาชีพ ได้แก่ รับจ้าง/ค้าขาย ร้อยละ 25.6 สถานภาพสมรส ร้อยละ 55.9 การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 44.4 รายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 52.6

2. ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน คือ การประชาสัมพันธ์ (public relations) ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น,การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานพัฒนาท้องถิ่น, การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแผนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น,การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น,การเชิญชวน

ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำผลการวิจัยบางประเด็น มาอภิปรายเพิ่มเติมเพื่อแสดงให้เห็นถึงปัจจัยในแต่ละด้านที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1. ด้านการเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานพัฒนาท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการเชิญชวนให้ประชาชนชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ช่วยทำให้ประชาคมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและด้านลบที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและท้องถิ่น ทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ John M. Cohen and Norman T. Uphoff

(1980) และยังคงคล้องกับแนวคิดของ Rosenzweig (1985) ที่กล่าวว่า การวางแผน คือ กระบวนการที่นักบริหารมองออกไปสู่อนาคต เพื่อค้นหาแนวทางเลือกต่างๆ ที่จะเปิดให้ เลือกและแผนที่ประชาชนมีส่วนร่วมก็ยอม นำไปสู่การแก้ไขที่ตรงกับปัญหาและความ ต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

2. ด้านการเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น เป็น ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร อยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อ ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานแล้ว ทำให้เห็นว่าการดำเนินงาน ของท้องถิ่นโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงฝ่าย เดียวย่อมไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานด้าน ต่างๆของท้องถิ่นซึ่งมีอยู่มากมาย และไม่สามารถทำให้ตอบสนองต่อความต้องการของ ประชาชนได้ทั้งหมด หากประชาชนเข้ามาช่วย ดำเนินงานแล้ว ย่อมทำให้การดำเนินงาน เป็นไปได้รวดเร็วและตรงกับความต้องการ ของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พยอม วงศ์สารศรี (2530) ที่กล่าวว่า การร่วม ดำเนินงานกิจกรรม โครงการ ของท้องถิ่นนั้น ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ และ เมื่อเกิดปัญหาอุปสรรคในพื้นที่นั้นๆ ก็ สามารถแก้ไขได้เบื้องต้น เพราะทราบสภาพ ปัญหา และพื้นที่อย่างแท้จริง โดยเฉพาะการ รวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในวันที่ 31

ธันวาคม 2558 ซึ่งเหลือเวลาไม่มาก ทำให้ หน่วยงานรัฐต้องการความร่วมมือจาก ประชาชนเป็นอย่างมากให้เข้ามาช่วย ดำเนินการเตรียมความพร้อมอีกทางหนึ่งให้

3. ด้านการประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ พัฒนาท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหารอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก การประชาสัมพันธ์ของภาครัฐช่วยให้ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น และประชาคมอาเซียน เกิดการตื่นตัวในการ เข้ามามีส่วนร่วมกับท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของจอห์น เจ.คลาร์ก (John J. Clarke, 1957) ได้กล่าวว่า หน่วย การปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบ เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขต พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งโดยเฉพาะ และอยู่ในความ ดูแลของรัฐบาลกลาง ซึ่งประชาชนมีความสำคัญมากในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพราะการได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเป็น การสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับ ทั้งยังช่วยให้ประชาชนเกิดความตระหนักและ เห็นความสำคัญนำไปสู่การตัดสินใจ

4. ด้านการเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแผนการ ดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่มีผลต่อ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อ เตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขต

เทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหากประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนและการดำเนินงานของท้องถิ่นแล้ว ย่อมทำให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ John M. Cohen and Norman T. Uphoff (1980) และการมีส่วนร่วมผลงานวิจัยของ William Reeder (1974) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้น เมื่อประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหารได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแผนการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นแล้ว ทำให้การตัดสินใจต่างๆเป็นไปแบบสองทางคือ รัฐร่วมมือกับประชาชน ทำให้การตัดสินใจของเทศบาลมีความเหมาะสมกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

5. การเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร อยู่ในระดับมาก เนื่องจากเมื่อประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการพัฒนาท้องถิ่นแล้ว ย่อมเกิดความรู้สึกรักและหวงแหนท้องถิ่น และคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่น ดังนั้น หากท้องถิ่นมีการดำเนินการใดๆ ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนแล้ว ประชาชน

ย่อมต้องการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อให้ผลประโยชน์เกิดแก่ท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพยอมวงศ์สารศรี (2530) และธนชัย ยมจินดา (2548) กล่าวว่าการควบคุมเป็นการตรวจสอบดูว่าผลการปฏิบัติเป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือไม่ หากปราศจากแผนก็ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานต่างๆ เพื่อการควบคุมได้ และการติดตามและประเมินผลประชาชนมีความสำคัญมาก เพราะเมื่อมีการดำเนินการตามแผนแล้ว ก็ต้องมีการติดตามแผนพัฒนาว่าเป็นไปในแนวทางที่ตรงกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์หรือไม่

6. ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมุกดาหาร เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) เทศบาลควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง 2) เทศบาลควรนำความคิดเห็นของประชาชน ไปใช้ในวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. เทศบาลควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งเพื่อทราบความคืบหน้าของการดำเนินงานด้านต่างๆของเทศบาลซึ่งประชาชนสามารถให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะและความร่วมมือเพิ่มเติมได้

2. เทศบาลควรนำข้อเสนอแนะของประชาชนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่นได้ตรงกับความต้องการของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลอื่นๆ
2. ควรศึกษาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานท้องถิ่น

บรรณานุกรม

โกวิทย์ พวงงาม, อลงกรณ์ อรรถแสง. (2547). **ผู้บริหารท้องถิ่น ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของ ประชาชน.** กรุงเทพฯ: เสมอธรรม.เดลินิวส์ออนไลน์ <http://www.dailynews.co.th/article/299280> วิกีพีเดีย. สารานุกรมเสรี. ออนไลน์ : <https://th.wikipedia.org/>

ธนชัย ยมจินดา (2548). **แนวคิดและหลักการการบริหารเชิงกลยุทธ์ในเอกสารการสอน ชุดวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์ในภาครัฐกิจ เล่ม 1 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี. 2548.**

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). **การบริหารงานบุคคล.**กรุงเทพฯ: พรานนกการพิมพ์. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ..2545 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546

ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2527). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.** กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษา นโยบายสาธารณะ สุขุมหาวิทยาลัยมหิดล,

ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2527). **นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์ การพัฒนาปัจจุบันในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.** กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภากการพิมพ์.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. (สืบค้นออนไลน์ : <http://law.longdo.com/law/125/>)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550. (สืบค้นออนไลน์ : <http://law.longdo.com/law/125/>)

สำนักหอสมุด. มหาวิทยาลัยบูรพา. ออนไลน์ : <http://www.lib.buu.ac.th/webaec/?p=74>

อนันต์ อนันตกุล. (2521). **กรมการปกครองท้องถิ่นไทย.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- Best, J.W. (1993). **Research in Education**.
Boston, M.A.: Allyn and Bacon.
p.247.
- Cohen, John M. and Norman Uphoff,
(1980). **Norman Participation. s
Place in Rural Development;
Seeking**
- Clark, John. (1957). **Outline of Local
Government of The United
Kingdom** . London : Sir. Lassie
Piton and son.
- Kast, F.E.and Rosenzweig. J.E. (1985).
**Organization and Management: A
System and Contingency
Approach** 4th Edition. New York:
McGraw Hill.
- WHO. (1994). **Life Skill Education for
Children and Adolescent in
School**. Geneva. Switzerland:
WHO.
- William W. Reeder. (1974). **Some
Aspects of the Informal Social
Participation of Farm Families in
NewYorkState**. Cornell University.
(Unpublished Ph.D.Dissertation).